

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 14. novembar 2022. god
Rev.br.: RK 2074/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI119/22

Podnosilac

Naser Durr

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda
Pml. br. 4/2022 od 14. jula 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzie Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Naser Durr iz sela Šilovo, opština Gnjilane, koga zastupa Mustafë Musa, advokat iz Gnjilana (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Pml. br. 4/2022] od 14. jula 2022. godine Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa presudom [PAKR. br. 390/2021] od 15. decembra 2021. godine Apelacionog suda i presudom [PKR. br. 77/2020] od 1. septembra 2021. godine Osnovnog suda u Gnjilanu – Departman za maloletnike (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosilac zahteva je osporenu presudu [Pml. br. 2/2022] od 14. jula 2022. godine Vrhovnog suda primio 22. jula 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude Vrhovnog suda, kojom podnosilac zahteva navodi da su mu povređena osnovna prava i slobode, zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 4. avgusta 2022. godine, podnosilac zahteva je preko pošte podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. avgusta 2022. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatići i Nexhmi Rexhepi, članovi.
8. Dana 10. avgusta 2022. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da podnese punomoćje za zastupanje pred Sudom. Kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
9. Dana 18. avgusta 2022. godine, zastupnik podnosioca zahteva je podneo Sudu traženo punomoćje.
10. Dana 27. oktobra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 26. juna 2020. godine, Osnovno tužilaštvo – Departman za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) je podiglo optužnicu [PP.I. br. 60/2020] protiv podnosioca zahteva zbog krivičnog dela seksualni napad iz člana 229, stav 6 Krivičnog zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK),.
12. Dana 1. septembra 2021. godine, Osnovni sud je, presudom [PKR. br. 77/2020], oglosio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela seksualni napad iz člana 229, stav 6 KZRK-a i osudio ga na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 3 (tri)

godine, gde će se uračunati i vreme provedeno u sudskom pritvoru od 30. maja 2021. godine do 24. juna 2021. godine i kućnom pritvoru od 24. juna 2021. godine do 23. jula 2021. godine. Oštećena stana je upućena da pokrene parnični spor radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva.

13. Dana 7. septembra 2021. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene Krivičnog zakonika, sa predlogom da se osporena presuda preinači i podnosilac zahteva oslobodi od optužbe ili da se ista ukine i predmet vrati na preispitivanje i presuđivanje prvostepenom sudu. Žalbu je uložilo i Osnovno tužilaštvo.
14. Dana 15. decembra 2021. godine, Apelacioni sud je, presudom [PAKR. br. 390/2021], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i žalbu Osnovnog tužilaštva, a potvrdio presudu [PKR. br. 77/2020] od 1. septembra 2021. godine Osnovnog suda.
15. Dana 28. decembra 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona, sa predlogom da se zahtev usvoji, kao osnovan, i preinače presude Apelacionog suda i Osnovnog suda i oslobodi od optužbe, ili da se ukinu presude prvostepenog i drugostepenog suda i predmet vrati na preispitivanje i presuđivanje prvostepenom sudu.
16. Dana 14. jula 2022. godine, Vrhovni sud je, presudom [Pml. br. 4/2022], odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podneo podnosilac zahteva.

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva osporava presudu [Pml. br. 4/2022] od 14. jula 2022. godine Vrhovnog suda, navodeći da je osporena presuda doneta uz povredu njegovih osnovnih prava i sloboda, zagarantovanih članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
18. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 31. Ustava, ističući da su redovni sudovi, sa posebnim osvrtnom na Osnovni sud, odbili da prihvate dokaze koje je podnela njegova odbrana i u vezi sa tim navodi: „[...] Tokom postupka pred Osnovnim sudom u Gnjilanu, u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, odbrana je predložila sudu izvođenje dokaza sa pojavljivanjem suda na licu mestu i čitanjem dve ortofoto karte, koje je izdao Geoportal Republike Kosovo, koje bi dokazale položaj kuće i dvorišta optuženog; odbrana je predložila i čitanje izjave maloletnice, njene majke Kaltrine Kajtazi i njene bake – svedokinje Kimete Kajtazi, koja bi, ako bi se ovi dokazi, izveli, bili bi u potpunoj suprotnosti sa činjeničnim stanjem”.
19. Pored toga, podnosilac zahteva navodi: „... u optužnici se navodi sledeće: optuženi traži od maloletnice da se skine, ali maloletnica odbija, dok on skida svu odeću. Zatim uzima žrtvu i stavlja da sedne na polni organ ...“, što govori da je žrtva odbila da se skine, a optuženi ju je uzeo i stavio na svoj polni organ. To govori da je upotrebio neku vrstu sile, a na nežnom telu žrtve je svakako trebalo da ostanu barem tragovi modrica. Na osnovu izjave bake-svedoka Kimete, utvrđuje se da je ona žrtvu okupala te večeri i da na njenom telu nije primetila nikakve tragove. Navodno je istoj dala lek za smirenje tipa Diazepan DMG, što bi, s obzirom na godine žrtve, ova količina leka, uticala da ista spava najmanje 2 dana, dok se iz izjave svedoka Kimete dokazuje da se narednog dana žrtva probudila u uobičajeno vreme i nakon što je doručkovala, pratila je nastavu onlajn. Na osnovu izjave maloletnice se dokazuje da je ista u kući optuženog boravila 1 do 2 minuta i da su za sve vreme dok su bili

zajedno ulazna vrata kuće i vrata dnevne sobe bila širom otvorena, a prema zdravoj logici se postavlja pitanje da li je optuženi u ovim okolnostima mogao da preduzme gore navedene radnje. Smatra da odgovor ne zahteva komentar”.

20. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da ukine presude redovnih sudova i predmet vrati na presuđivanje prvostepenom sudu.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

„1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.

[...]

Krivični zakonik br. 06/L-074 Republike Kosovo

Član 229

Seksualni napad

1. Ko dodiruje drugog sa seksualnim namerama ili ga navodi da dodiruje izvršioca ili treće lice sa seksualnim namerama, bez pristanka tog lica, kazniće se novčano ili kaznom zatvora u trajanju do jedne (1) godine.

[...]

6. Kad je krivično delo predviđeno stavom 1. ovog člana izvršeno nad licem koje je mlađe od četrnaest (14) godina, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju deset (10) do dvadeset (20) godina.

[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
22. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

Član 113

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpili sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

23. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su dalje propisani u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48 i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

*“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagaranтована prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta ...”.

24. Što se tiče ispunjenja gore navedenih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva: ovlašćena strana u smislu člana 113.7 Ustava; osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno presudu [[Pml. br. 4/2022] od 14. jula 2022. godine Vrhovnog suda; iscrpeo je sva pravna sredstva na raspolaganju prema članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; naglasio je prava zagaranтована Ustavom za koja navodi da su mu povređena u skladu sa članom 48. Zakona i podneo je zahtev u roku od 4 (četiri) meseca kao što je propisano u članu 49. Zakona.
25. Međutim, pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti], odnosno u stavu (2) pravila 39 Poslovnika, koji propisuju:

(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.

26. Sud podseća da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i sudske prakse Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu 2 pravila 39 Poslovnika (vidi slučajeve Suda: KIo4/21, podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; i KI175/20, podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
27. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoг stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii)

navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi, tačnije, koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“, i specifičnosti gore navedene četiri kategorije navoda kvalifikovani kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o kriterijumima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; deo III. Neprihvatljivost zasnovana na meritumu; A. Očigledno neosnovani zahtevi, stavovi 255 do 284; vidi takođe slučaj Suda: KIO4/21, gore citiran, stav 27 i slučaj KI175/20, gore citiran, stav 38).

28. U tom smislu i u daljem tekstu, što se tiče ocene da je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi, slučaj KIO4/21, gore citiran, stav 28).
29. Vraćajući se na okolnosti konkretnog slučaja, Sud podseća da je Osnovni sud podnosioca zahteva oglosio krivim za krivično delo seksualni napad iz člana 229, stav 6, KZRK-a i osudio na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 3 (tri) godine, računajući i vreme provedeno u sudskom i kućnom pritvoru. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda, koju je Apelacioni sud odbio, a potvrdio presudu Osnovnog suda. Protiv presude Apelacionog suda i Osnovnog suda, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, koji je poslednje navedeni odbio.
30. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim presudom Vrhovnog suda povređena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
31. Sud primećuje da podnosilac zahteva navodi da je Vrhovni sud povredio član 31. Ustava, obrazlažući: [...] *“Tokom postupka pred Osnovnim sudom u Gnjilanu, u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, odbrana je predložila sudu izvođenje dokaza sa pojavljivanjem suda na licu mestu i čitanjem dve ortofoto karte, koje je izdao Geoportal Republike Kosovo, koje bi dokazale položaj kuće i dvorišta optuženog; odbrana je predložila i čitanje izjave maloletnice, njene majke K.K i njene bake – svedoka K.K., i ti dokazi, kada bi se izveli, bili bi u potpunoj suprotnosti sa činjeničnim stanjem”*.
32. Sud primećuje da se suština navoda podnosioca zahteva odnosi na pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja, koji kao takvi pokreću pitanja zakonitosti i po pravilu spadaju u nadležnost redovnih sudova, a ne Ustavnog suda.
33. S tim u vezi, Sud je, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i vodeći računa o njenim karakteristikama, definisanim u EKLJP-u, kao i načelu supsidijarnosti i doktrini četvrtog stepena, stalno isticao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i naglasio da nije njegova dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili pogrešnom tumačenju i pogrešnoj primeni zakona, za koje se tvrdi da ih je izvršio redovni sud, osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om (vidi, slučajeve Suda: KI128/18, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C.*, *“Adem Jashari”*, rešenje o neprihvatljivosti od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 40).
34. Sud je takođe više puta naglašavao da nije uloga ovog Suda da razmatra zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne

može da ocenjuje sam zakon koji je doveo dotle redovni sud da donese jednu umesto neke druge odluke. Da je drugačije, Sud bi postupao kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo prekoračenjem granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti (vidi, slučaj ESLJP-a: *García Ruiz protiv Španije*, zahtev br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i tu korišćene reference; i slučajeve Suda: KI128/18, gore citiran, stav 56; i KI62/19, gore citiran, stav 58).

35. Sud primećuje da su redovni sudovi detaljno obrazložili na osnovu kojih su dokaza i na osnovu kojih materijalnih odredbi doneli relevantne presude, odgovarajući na navode podnosioca zahteva u vezi sa pogrešnim utvrđivanjem činjeničnog stanja i pogrešnom primenom materijalnog prava.
36. Osnovni sud je prvo, presudom [PKR. br. 77/2020], oglasio krivim podnosioca zahteva u vezi sa krivičnim delom seksualni napad iz člana 229, stav 6 KZRK-a i osudio na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 3 godine, računajući mu i vreme provedeno u sudskom i kućnom pritvoru, i obrazložio: “[...] Nakon analize, Sudsko veće je razmotrilo i izvelo sve lične i materijalne dokaze i utvrdilo da je optuženi 27.05.2020. godine u selu Šlivovo dotakao maloletnu oštećenu T.K., koja je rođena 19.10.2010. godine. Nakon što je sreo, pozdravio je i pitao za njenu porodicu, a ona je pomislila da je neki rođak. Nakon toga, optuženi je pitao da li želi slatkiše i ona je odgovorila da ne želi. Nakon toga, ona je ušla unutra i oboje su seli na kauč. Optuženi ju je ponovo pitao da li želi slatkiše i tražio da se maloletnica skine, ali ona nije htela. Međutim, on je skinuo svoju garderobu i žrtvu stavio da sedne na svoj polni organ, odnosno na njegovo krilo. Optuženi je maloletnicu počeo da je dodiruje po intimnim delovima tela. Ona je pokušala da ga ujede po rukama i tako je uspela da se oslobodi. Ona je uzela patike u ruke i potrčala kući kod bake i deke. Kada je stigla kući kod bake i deke, ona je otišla na drugi sprat u sobu. Nakon toga, došla je baka koja je primetila da je oštećena uznemirena i pitala je zato se tako oseća. Oštećena je rekla da joj nedostaje majka. Te noći je bila jako uznemirena i da bi je smirila, baka joj je dala lek “diazepan od 2 miligrama”. Deda je sutradan poslepodne odveo oštećenu kod svoje majke. Nakon što je majka oštećene primetila da je ona uznemirena, ona je pitala da joj kaže šta se desilo. Oštećena se neko vreme ustručavala, ali nakon insistiranja svoje majke, ona joj je sve ispričala. Nakon toga, ona je odvela oštećenu u Urgentni centar Opšte bolnice u Gnjilanu. Dana 30.05.2020. godine, T.K. je pod policijskom pratnjom i službenicom policije dovedena zbog pokušaja silovanja”.
37. Apelacioni sud je takođe, presudom [PAKR. br. 390/2021], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva, gde je, između ostalog, istakao: “[...] Veće Apelacionog suda je ocenilo žalbu branioca optuženog Nasera Durra, advokata Musafë Musa, ožalbenu presudu i druge spise predmeta i zaključilo da je prvostepeni sud u ovoj krivičnoj stvari pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, koje je utvrđeno iz ličnih dokaza, kao što su izjave oštećene T.K. koje je dala na ročištu za posebnog istražitelja koje je održano 15.06.2020. godine, izjave svedoka K.K., K.K., E.R i L.R, zatim materijalnih dokaza, kao što su izveštaj foto albuma, izveštaj sa lica mesta, zapisnik izjave oštećene koju je dala u CPS-u u Gnjilanu 30.05.2020. godine, izjava optuženog Nasera Durra, koju je dao u policijskoj stanici u Gnjilanu 30.05.2020. godine, istorijat bolesti koji je izdala Regionalna bolnica u Gnjilanu, izvod iz matične knjige rođenih za maloletnicu T.K, izveštaj sa razgovora sa Naserom Durrom od 19.06.2020. godine i lični podaci. Na osnovu izveštaja sa lica mesta od 30.05.2020. godine, može se videti da su policajci bili u kući optuženog i sreli suprugu optuženog. Iz kuće su uzeli dva para radnih pantalona u suvoj boji i kapu kreme boje. Na osnovu istorijata bolesti od 30.05.2020. godine može se videti da je maloletnica bila u Opštoj bolnici u Gnjilanu pod pratnjom policije i službenica CPS-a je uputila oštećenu da je pregleda ginekolog i psihijatar. Nakon kontrole, maloletnici je prepisan lek. Na

osnovu izvoda iz knjige rođenih, može se videti da je oštećena maloletnica T.K. rođena 19.10.2010. godine i da je na dan kad se nad njom izvršilo krivično delo, imala 9 godina i 7 meseci. Veće ovog suda ocenjuje da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je poklonio veru izjavi oštećene koja je od početka istrage do okončanja ročišta davala istu izjavu i nije menjala tok, opis i sadržaj događaja. Isto tako, pravilno je postupao kada je poklonio veru svedoku K.K., koja je opisala momenat od kada je oštećena došla u njenu kuću nakon događaja i otišla na drugi sprat i bila dosta uznemirena. Ona je pitala šta joj je, ali ona nije odgovorila, već je rekla da pozovu njenu majku. Takođe, pravilno je postupio kada je poklonio veru izjavi svedoku K.K., jer je njena izjava u potpunom skladu i identično opisuje stanje maloletnice nakon događaja. Izjave svedoka Kimete i Kaltrina su takođe bile u skladu sa materijalnim dokazima koji su izvedeni tokom ročišta, a posebno sa sudsko-medicinskom amnezijom”.

38. Na kraju, u vezi sa navodima podnosioca zahteva, odlučio je i Vrhovni sud, koji je odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca i potvrdio presudu Apelacionog suda u celosti. S tim u vezi, Vrhovni sud je, presudom Pml. br. 4/2022, između ostalog, obrazložio: “[...] I ovi navodi, prema oceni ovog suda, nisu osnovani i ne dovode u pitanje primenu krivičnog zakona. Na početku je važno ističi da se na osnovu spisa predmeta i izvedenih dokaza u ovom slučaju, a posebno na osnovu izjava oštećene maloletnice (koja je u vreme izvršenja krivičnog dela imala devet godina) datih u Centru za socijalni rad i u Tužilaštvu u prisustvu svoje zakonske zastupnice, osuđenog i psihijatra, a delimično iz odbrane osuđenog, ne proizilazi da se bavimo događajem koji je van realnosti, kako to neosnovano tvrdi branilac. Zatim, osuđeni nije optužen i oglašen krivim, jer je, koristeći nasilje, izvršio krivično delo seksualni napad nad oštećenom, već zato što je dodirnuo oštećenu sa seksualnim namerama. Evidentno je da za postojanje ovog krivičnog dela, pored objektivnih elemenata treba postojati i subjektivni element – umišljaj. Međutim, prema oceni ovog suda, u ovoj pravno krivičnoj stvari, nijednim dokazom se ne dovodi u pitanje tačnost odlučnih činjenica koje su utvrđene odlukama protiv kojih je podnet zahtev ne samo u vezi sa krivičnom odgovornošću osuđenog i subjektivnim elementom (umišljajem), već i drugim elementima krivičnog dela za koje je oglašen krivim i osuđen. Dakle, ovaj sud u celosti podržava zaključak sudova da u postupcima osuđenog postoje svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela za koje je osuđen [...]”.
39. Sud ističe da u okolnostima konkretnog slučaja, podnosilac zahteva povodom navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, kao rezultat pogrešnog utvrđivanja činjenica, ističe da su redovni sudovi pogrešno utvrdili dokaze, međutim, on to ni na koji način ne potkrepljuje, niti argumentuje pred Sudom, kako je to tumačenje redovnih sudova moglo biti „očigledno pogrešno“, što je rezultiralo „proizvoljnim“ ili „očigledno neobrazloženim“, zaključcima za podnosioca zahteva ili kako postupci pred redovnim sudovima, u celini, možda nisu bili pravični ili čak proizvoljni. Pored toga, Sud ocenjuje da su redovni sudovi uzeli u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, navode podnosioca zahteva i da su ih jasno obrazložili (vidi, slučajeve Suda: KI64/20, podnosilac zahteva: *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. avgusta 2020. godine, stav 41, i KI22/19, gore citiran, stav 43).
40. Štaviše, na osnovu spisa predmeta, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva imao priliku da izvuče korist iz akuzatornog postupka i da je takođe imao priliku da iznese navode i dokaze koje je smatrao relevantnim za njegov slučaj u različitim fazama postupka; imao je priliku da efikasno ospori navode i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i razmotrili sve njegove navode, koji su, objektivno gledano, bili od značaja za rešavanje predmeta, te da su detaljno izneti činjenični i pravni razlozi za osporenu odluku, a samim tim i postupak je u celini bio pravičan

(vidi, *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP-a; *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stavovi 29 i 30; viti takođe slučaj Suda: KI22/19, podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. juna 2019. godine, stav 42; i KI128/18, gore citiran, stav 58).

41. S tim u vezi, Sud ocenjuje da su redovni sudovi detaljno obrazložili navode podnosioca zahteva, pri čemu je na osnovu dokaza utvrđeno da navodi podnosioca zahteva nisu održivi i u ovom slučaju isti su proglašeni neosnovanim. Kao što je gore navedeno, Sud ističe da podnosilac zahteva nije uspeo da svoje navode o povredi prava zagaranтованиh Ustavom podigne na nivo ustavnosti.
42. Stoga, Sud zaključuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje zagaranтовано članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a (i) navodi koji spadaju u kategoriju "četvrtog stepena" i kao takvi, ti navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

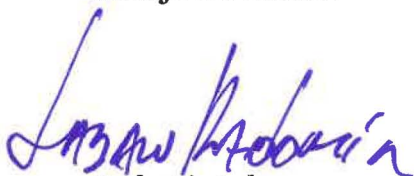
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 20. i 48. Zakona i u skladu sa pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, dana 27. oktobra 2022. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

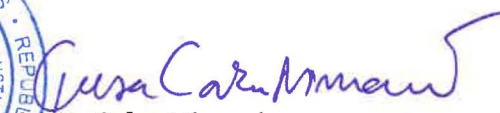
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani